

פרשת עקב

חידושים וביאורים על פי הזוהר

של השם יתברך, שנאמר בְּרוּךְ שְׁאֵמַר וְהָיָה
הָעוֹלָם. הדיבור הוא השורש של כל הבריאה
כולה ונשרש בכל דבר ועניין, והוא המחיה הכל,
בכל רגע ורגע, לכן נקרא **פִּי ה'.**

החיות הזו, היא האותיות שבחומר, האותיות
הן המחיות אותו, הן הניצוצות שהשם יתברך
שהשאר בעולמנו, לצורך בְּרוּךְ.

היהודי, המברר את הניצוצות מהחומר, בין
אם על ידי אכילה, לבישת בגדים או כל
שימוש בחומר - רוכש בכך 'אותיות' שאיתם
יוכל להתפלל. הרי החומר הוא ללא פֶּה, הוא
אָטוֹם, בחינת אֵלֶם, החומר לכשעצמו הוא מת,
ותפקידנו, להחיותו על ידי הברכות.

הניצוצות באותיות

הברכה, ממשיכה אור המקיף את החומר
מבחוץ, באותו רגע, הַבְּרוּר מתעורר! הוא האור
הפנימי, ובכך שניהם יבקעו את החומר ויפגשו
ויתאחדו, האור המקיף עם האור הפנימי!

**כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן
לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחְיִין וְרַבִּיתֶם וּבִאתֶם וִירִשְׁתֶּם
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לַאֲבֹתֵיכֶם** (דברים ח:א)
תנאי לחיים וירושת הארץ - שמירת המצוות.
החיות של היהודי נובעת בשמירת המצוות,
בתפילות בברכות, הכוח שלנו הוא בפה.

סוד מוצא פי ה'

**כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יַחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל
כָּל מוֹצֵא פִי ה' יַחְיֶה הָאָדָם** (דברים ח:ג)

ישנה חיות אלוקית המחיה כל דבר בבריאה.
אדם אוכל ושובע, וחי, מכוח האכילה, אך
חיותנו היא לא מן המזון, אלא נובעת מהחיות
האלוקית המצויה בתוך המזון.

אל תקרא מוֹצֵא אלא מוֹצֵא, לשון מְצִיָּאָה.
האדם צריך למצוא את החיות הזו, ולהעלותה
לשורשה. חיות זו נקראת **פִּי ה'.**
נסביר.

בעשרה מאמרות נברא העולם, מכוח הדיבור

דומי'ה

האלם, פיו סתום וחתום, כמו הניצוץ המחיה את החומר, הממתין לדיבור, לברכה, לדברי תורה בסעודה.

על זה כותב האר"י הקדוש **נאִלְמָתִי דוּמְיָה** **הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב** (תהלים לט:ג).

נאִלְמָתִי - נהייתי אלם כי **דוּמְיָה** - דום י"ה. סוד גדול טמון כאן.

מוח היהודי פועל מכוח שנקרא 'א-לה-ים'. כאשר אותיות י' ה' דוממות, נשארות אותיות אלם. חוסר יכולת דיבור משמעותה **דוּמְיָה**, שקט מוחלט!

כל עוד היהודי לא מעלה ניצוצות, אז המציאות של העולם הזה היא של אלם, כלומר שהאותיות עדיין טמונות בעומק בקליפות.

עד כדי כך, שהם גורמות לתאוות, לכן אותיות תאָנָה בחילוף אתוון, הָאוֹת.

כאשר לאותיות אין יכולת לעלות, הן הופכות לתאוות, לכן כשהיהודי לא מברך, לא מתפלל ולא לומד תורה, הוא מתרחק מן האלוקות.

על זה נאמר: **וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל מִצְוֹתַי** (דברים יא:ג) **אִם תַּעֲזֹבֵנִי יוֹם, יוֹמִים אֶעֱזָבֶךָ** (מגילת חסידים) **וְכֵן וְהָיָה אִם שָׁכַחַתְּ תִּשְׁכַּח אֶת ה'**

באותו רגע מופלא, משתחרר הניצוץ מהחומר, ועולה מעלה מעלה חזרה לשורשו.

כל זה נעשה אך ורק על ידי הברכה של היהודי.

אבל, אם היהודי לא מברך, הניצוץ שהמתין אלפי שנים לרגע שחרורו, נופל שוב לקליפות ונצרך להתגלגל שוב, וייתכן עוד זמן רב עד שיגיע שוב לידי יהודי כלשהו.

בכל הזמן הזה, אותו ניצוץ שנפל שוב, מקטרג על היהודי שלא העלה אותו לשורשו.

סוד האלם

בלעדי אכילה, כוח הדיבור נחלש, כמו שאנו מכירים בתענית. האותיות הן המחיות את המזון, ולאחר בירורן, נותנות למברך את כוח הדיבור, כוח זה מתבטא ביכולת להתפלל, לדבר דברי תורה ולקדש את מעשיו.

דברי תורה ותפילה נקראים **גְּדָלוֹת**, הגדלות דוחה את הקטנות הנקראת **אֵלֶם**.

התהליך הזה מצוי בכל דבר ועניין, לדוגמא תינוק שנולד, אין לו יכולת דיבור, הוא כאלם, אין לו יכולת להסביר ולגלות את פנימיותו.

אך עם הזמן גדל, ומתחיל לדבר, להסביר עצמו, ועם השנים כשיתבגר, יוכל להתפלל וללמוד ובכך רוכש **גְּדָלוֹת** שדוחה את האילמות.

אֵלֶיךָ (דברים ח:ט) אומר רש"י: אם התחלת לשכוח, סופך שתשכח כולה (רש"י על התורה).

אם אתה מתרחק, גם האלוקות מתרחקת ממך. ואז המרחק הוא כפול ומכופל.

לכן, כאשר ירצה לעשות אותות ומופתים, ראשית עליו לתקן את האותיות, את תאוות האכילה, ויזכה להעלות את האותיות שבמזון שהם **פי ה'** ויזכה לחיות האלוקית, תפילה, לימוד וחיי נצח.

סוד קפה של בוקר

בכל העולם כולו, המשקה הנצרך ביותר בבוקר, הוא קפה, שחור, נמס או שאר גוונים.

הסוד הוא, שישנו אור שמתגלה בראשית היום הנקרא אור הַכֶּתֶר דכתיב **חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם** (תהלים נב:ג) אור של חסד, המתגלה בכל העולמות וממתק את הדינים הקשים של השינה, כמובא בגמרא **שִׁנָּה, אֶחָד מְשֻׁשִׁים לַמִּיתָה** (ברכות נז:ב).

אור הכתר מסלק את הטומאה הנאחזת במהלך השינה, ומכניס במקומה - קדושה. אור זה נרמז בגוף האדם, במקום שבין חיבור שיער הראש עם שיער הזקן, הנקרא פֶּאָה.

עפ"י הקבלה בפֶּאָה, ישנו שם קדוש הנקרא אֵל, ובמילוי אותיותיו אלף-למד, גי' 185 גי' קפה.

וכנגד האור הזה, המתגלה בתחילת היום, נוצרה הנהגה אצל בני האדם לשתות קפה שהגי' שלו זהה לשם הקדוש, המאיר באותה העת לכל העולם כולו.

על הלהם

עבור המקובלים, האכילה אינה בגדר הנאה, או סיפוק של רעב, אלא פעולה רוחנית ששורשה גבוה בעולמות עליונים.

הכלי הראשון שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו נקרא לחם.

מחלוקת חכמים, מי בוצע על הלחם, בעל הבית או האורח?

ר' זירא חלש, על לגביה ר' אבהו, קביל עליה, ר' אבהו ואמר: אי מתפח קטינא חריך שקי, עבידנא יומא טבא לרבנן.

מסופר בגמרא על רבי זירא, שנהיה חולה, חברו הטוב רבי אבהו קיבל עליו שאם יבריא, יעשה סעודה לחכמים, אתפח, והבריא.

עבד סעודתא לכולהו רבנן. כי מטא למשרי אמר ליה ר' אבהו לר' זירא: לישרי לן מר את הפת. אמר ליה ר' זירא: לא סבר לה מר להא של ר' יוחנן שאמר: בעל הבית בוצע? ואכן שרא להו ר' אבהו. (ברכות מו:א)

מה הקשר בין לחם וגאולה

לחם הוא הכלי הראשון שברא הקב"ה בעולמו. הלחם הוא כולו אור המכיל המון נשמות, החלק השרוף שבלחם, מסמל את הנשמות הבשלות ומוכנות לרדת לעולם.

וקיימת סכנה שנשמה תרד לעולם טרם זמנה.

המחלוקת היא, מי יודע לזהות את הנשמות הראויות לבוא לעולם, האם האורח או בעל הבית?

וכאשר בוצעים את הלחם בוצעים אותו מהמקום שנאפה הכי יפה, שהוא מסמל את גמר ההכנה של הנשמות המוכנות לבוא לעולם.

אמר רב אסי: אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף (יבמות סב:ע"א) הגאולה תגיע רק כאשר ירדו לעולם כל הנשמות הממתינות באוצר הרוחני העליון, שנבראו מאז ששת ימי בראשית, וממתינות לרדת לעולם.

ככתוב בנביא ונשמות אני עשיתי (ישעיהו נז:טז)

כעת נבין שמשפחות מרובות ילדים מזרזות את הגאולה בבאכ"ר!

בסעודה, הגיש רבי אבהו לחברו רבי זירא לבצוע את הפת, אמר לו: הלכה של רבי יוחנן, שבעל הבית בוצע.

מחלוקת בגמרא, מהיכן בוצעים את הלחם?

מסופר בגמרא: רב אשי אוקי שלשה מלכים, אמר למחר נפתח את הלימוד בחברין.

אמר רב אשי לתלמידיו: מחר נלמד על שלושה מלכים, אעפ"י שרשעים היו, מכל מקום היו תלמידי חכמים והם כחברים בהלכה.

אתא מנשה איתחזי ליה בחלמיה. אמר: חברך וחבירי דאבוך קרית לן? מהיכא בעית למישרא המוציא?

התגלה לו בחלום מנשה מלך יהודה וכעס: כיצד אתה קורא עצמך חבר לנו? הנה אשאל אותך שאלה: מהיכן בוצע את הלחם בברכת המוציא?

אמר ליה: לא ידענא. אגמריה לי, ולמחר דרישנא ליה משמך בפירקא. – אמר ליה: מהיכא דקרים בישולא. (סנהדרין קב:ע"ב)

אמר לו רב אשי: איני יודע. למד אותך, ומחר אדרוש זאת ברבים, בשמך. ענה לו: מהיכן שנאפה הלחם בראשונה, כלומר, מהיכן שהקרים והתבשל יפה הלחם, משם חותכים.

נסביר את המחלוקת עפ"י הקבלה.